

[Lysholt Hansen.]

tinget, et forslag, som det vel alene tilkommer den udøvende magt, nemlig regeringen og dens administration, at stå til ansvar for, indtil det ligger her i folketinget. Når finansudvalgsmedlemmer og blandt disse finansudvalgets formand, til hvis ledelse af finansudvalgets arbejde vi hidtil har haft den største tillid, indlader sig på en sådan sammenblanding af den opgave, de sammen med os andre har, åbent og fordomsfrit at behandle regeringens bevillingsansøgninger, og det ansvar, som nok alene bør være regeringens, så rejser sig for os uvægerligt spørgsmålet, om vi kan fortsætte den hidtidige arbejdsgang ved gennemgang af finanslovsforslaget, hvor finansudvalgets medlemmer jo fordeler de enkelte paragraffer imellem sig.

De finansudvalgsmedlemmer, der er medlemmer af „støvsugerbanden“, har jo på forhånd bundet sig til de nedskæringer, som de sammen med regeringen og dens administration har ladet foretage. Og vi andre er uvidende om, hvilke andre poster på finanslovsforslaget der har været og måske stadig er i kikkerten med henblik på yderligere besparelser. Jeg kan sige, at det skaber i hvert fald ikke den tryghed og tillid i finansudvalget, der ellers i alle de år, jeg har siddet der, har kendetegnet udvalgets arbejde.

„Støvsugerbandens“ og regeringens arbejdsfacon med den fremsatte spareplan forekommer mig i øvrigt også i en anden relation at være en total tilsidesættelse af en beslutning, vi har truffet her i folketinget. Jeg tænker på vedtagelsen i 1965 af en folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende de offentlige investeringer, der har den arbejdsopgave

„... løbende at modtage oplysninger af økonomiministeren vedrørende de offentlige investeringer.“

Denne beslutning var resultatet af en debat om de første 3 års budgetter, udarbejdet af den daværende finansminister Grünbaum. Af de nuværende regeringspartier var det venstre med den nuværende landbrugsminister, Henry Christensen, og de radikale med den nuværende statsminister, Hilmar Baunsgaard, som ordførere, der ikke fandt, at en debat her i salen om disse budgetter var tilstrækkelig. Hr. Henry Chri-

stensen sagde ved denne lejlighed den 26. januar 1965 — Folketingstidende 1964-65, sp. 2053 — følgende:

„Jeg ved meget vel, at man på de årlige finanslove tager stilling til enkeltbevillingerne.“

Og han fortsatte:

„Men alligevel vil der på en lang række områder være disponeret på en sådan måde, at det ikke lader sig ændre bagefter. Derfor er opgaven at finde frem til, hvordan folketinget kan få grundlag for sin samlede afvejning og sin indflydelse på prioriteringen, inden afgørelsen, om end ikke formelt, så reelt er truffet.“

Konklusionen af disse betragtninger er derfor, at folketinget må sikre sig en videregående behandling og at få tilstillet det nødvendige grundlag for virkelig at kunne vurdere, hvilken prioritering der må fastlægges.“

Hr. Henry Christensen foreslog derfor nedsættelse af investeringsudvalget på 17 medlemmer med suppleanter, og han føjede til:

„Det måtte så være ministeriernes opgave over for et sådant folketingsudvalg at give de fornødne oplysninger til belysning af såvel grundlaget for som indholdet af de påtænkte investeringsplaner.“

Jeg synes, det var klog tale af den nuværende landbrugsminister, og derfor blev forslaget naturligvis også til lov. Jeg kan derfor ikke undlade at spørge landbrugsministeren — han er her godt nok ikke, men jeg håber, at der er én, der vil være så venlig at bringe det videre til ham — hvad han har gjort for at få den nuværende regering til at leve op til de synspunkter, han dengang havde. Har landbrugsministeren i forbindelse med regeringens og „støvsugerbandens“ nedskæringer i de fastlagte investeringsprogrammer forlangt disse planer forelagt for investeringsudvalget? Er han blevet afvist af den øvrige regering, eller er det de konservative ministre, som altid har været imod et fornuftigt samarbejde mellem regering og folketing om investeringsplanlægningen, der har nedlagt veto mod at forelægge planerne for investeringsudvalget? Nå, men det er måske forkert at spørge landbrugsministeren, han har jo kun været medlem af regeringen så kort, og han har altid været af de